

عنوان مقاله:

نسبت حکمرانی سایبری و نظام حقوقی؛ چالش ها و بایسته ها

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی حکمرانی و کشورداری در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حسن عالی پور - استادیار دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

حکمرانی سایبری به معنای اعمال قدرت تعامل محور در فضای سایبر است. این تعامل در دو سطح داخلی و بین المللی است. در سطح داخلی، دولت ناچار از تعامل با شهروندان و در سطح بین المللی، ناچار از تعامل با کشورهای گوناگون است. تعامل، بخشی جدایی ناپذیر از حکمرانی سایبری است مشروط به اینکه دولت، فضای سایبر را با همه ویژگی های بنیادین آن به رسمیت بشناسد. فضای سایبر سه ویژگی بنیادین دارد: نخست اینکه، سپهری ذاتا جهانی است؛ از این رو، این سپهر به سرزمین معین وابستگی ندارد و ویژگی های سرزمین که مرز مهمترین عنصر شناسایی آن است، را ندارد. همین ویژگی، حکمرانی سایبری را ضرورتا به سمت همکاری با دیگر کشورها و حتی شرکت ها و اشخاص حقوقی فراملی می برد. دوم اینکه، سپهری ذاتا خصوصی است. دولت ها کارکرد خود را در فضای عمومی می جویند و یک سپهر ذاتا خصوصی و غیرعمومی سبب می شود تا دولت ها جز با زیرپاگذاردن بخش بزرگی از اصول مربوط به حقوق شهروندان، نتوانند به این فضا چیره شوند. از این رو است که گفته می شود، دولت ها جز با تعامل با شهروندان خود نمی توانند حکمرانی بایسته در فضای سایبر که در اصل به خلوت شهروندان تعلق دارد، داشته باشند. سوم اینکه، فضای سایبر، ارزش های ذاتا اطلاعات محور دارد. ارزش های بنیادین فضای سایبر، به نوبت بر پایه محرمانگی، تمامیت، صحت و دسترس پذیری است. ارزش هایی که در فضای فیزیکی دست چنم و کم اهمیت اند. این ارزش ها همگی بر محوریت اطلاعات اند که همه هویت این فضا را شکل می دهد.

کلمات کلیدی:

حکمرانی سایبری، نظام حقوقی، ارزش های سایبری، حمایت حقوقی، نظم بخشی سایبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1545602>

